

toompea ↑ kogudus

TALLINN EESTI

*Sest ustavus on see, mida ma tahan, mitte ohver;
Jumala tundmine on enam kui põletusohvrid. Hoosea 6,6*

Kätte on taaskord jõudnud suvi ning loodan, et sa leiad aega tempot maha võtta ning pisutki puhata. Vahel unustame oma tegemiste keskel, et vajame puhkust. Suvi aga pakub selleks häid võimalusi.

Vahel on meie suhe Jumalaga selline, milles meie tähelepanu on selle peal, mida me Jumalale teha või tuua võime. Arvame, et meie toimetamine teeb meid Jumala ees vastuvõetavamateks. Teinekord loodame, et kui meie midagi Jumalale anname või teeme, siis Tema peab meile nii öelda vastuteene osutama – meid õnnistama. Kuid Jumal ei soovi meiega suhelda sina mulle mina sulle vaimus. Jumal ei ole valmis astuma meiega sellisesse suhtesse. Me ei saa Teda meelitada meie poolt olema ja meid õnnistama mittemingisuguste vahenditega, isegi mitte meie ohvritega. Ta juba on meie poolt. Küll aga saame me allutada oma elu Temale ja võtta vastu Tema tingimusteta poolehoidu ning õnnistuse.

Jumal soovib meiega osadust, mille loomulik osa on Jumala tundmine. On suur vahe, kas sa tead või tunned kedagi. Kellegi tundmine annab sulle eeliseid, mida kellegi lihtsalt teadmine ei anna. Siin see ongi - Jumal igatseb, et meie elu võiks olla rajatud Tema tundmisele. See tähendab, et meie elu iga aspekt võib olla mõjutatud sellest, et me tunneme isiklikult universumi Loojat, maailmade Valitsejat, meie Lunastajat. Mõtle, millise väljavaate see annab. Me võime Temaga kõneleda oma probleemidest, Temalt nõu ja abi paluda, toetuda Tema kõikvõimsusele. Sellise eesõiguse annab meile Jeesus Kristus oma lunastussurmaga meie eest.

Soovin Sulle, armas sõber, et Jumal võiks saada Sinu elus reaalsemaks ja lähedasemaks ning et võiksid kogeda neid õnnistusi, mis on varjul Jumala tundmises.

Õnnistatud suve ja kohtumiseni!

Sinu karjane
piiskop Ago